

Agent, houd emoties privé

Professionaliteit

Agenten, ambulancepersoneel en andere professionals moeten de emoties die hun werk oproept, in de privésfeer verwerken.

door Peter van Loon

De geëmotioneerde agenten in de rechtszaal tijdens het proces van Mohammed B. hebben de laatste week de gevoelens binnen en buiten de politie flink bezig gehouden. Diverse columnisten en politiemensen namen deel aan deze publieke discussie. Ze gebruikten hierbij termen als: 'bangelig en op geld belust', 'agent mag wel huilen in rechtszaal', etcetera.

De vraag of emoties mogen, en waar en wanneer dan wel, komt echter in deze discussie niet aan bod, maar is wel van belang.

Tijdens de uitoefening van hun werk worden politieagenten soms met gevaarlijke situaties geconfronteerd. Dreiging of confrontatie met de dood roept bij mensen diverse emoties op. Dus ook bij politieagenten. Emoties zijn dan een normale reactie en gelukkig is hiervoor ook bij de politie ruimte gekomen.

Maar de emoties zelf zijn het probleem niet. Belangrijk is de vraag of politiemensen deze begrijpelijke persoonlijke emoties overal kunnen en mogen tonen. Politiebondvoorzitter Hans van Duijn betoogde (Podium, 18 juli) dat het juist sterk is dat de agenten publiekelijk hun emoties toonden. Daar ben ik het niet mee eens. Een voorbeeld. Familie van een overledene – ten gevolge van een verkeersongeval – zit tijdens de eventuele rechtszaak ook niet op een huilende ambulanceverpleegkundige te wachten. Misschien is hij tijdens zijn werkzaamheden na het ongeval zelf aan de dood ontsnapt door net op tijd weg te springen voor een haastig voorbijrazende weggebruiker. Zijn emoties zijn ongetwijfeld oprecht, maar horen niet in de rechtszaal thuis. Dat hij deze emoties thuis, met collega's en als ze op termijn niet verminderen met een hulpverlener deelt: geen probleem, zelfs aan te bevelen. Ook

mag de psychische belasting van sommige beroepen iets meer maatschappelijke aandacht en waardering krijgen. Echter, alles op z'n tijd en op de juiste plaats.

Beeldvorming speelt in dit soort situaties een belangrijke rol. Geëmotioneerde agenten – in een maatschappelijk gevoelige rechtszaak zoals bij B. – kunnen het beeld doen ontstaan dat de agent zijn persoonlijke emoties centraal stelt. We kunnen de komende periode nog vele publieke dramatische momenten en discussies verwachten als professionals zoals politieagenten overal en

altijd hun emoties mogen uiten. Het onbegrensd uiten van emoties scoort hoog in Nederland, maar is zeker niet waardevrij.

Naast persoonlijke emoties dienen agenten en zeker ook de korpsleiding zich te realiseren dat ze een functie vervullen waarbij publieke beeldvorming een rol speelt in het geven van vertrouwen aan deze publieke functionaris/dienst.

Peter van Loon is projectleider hulpverlening en adviseur crisismanagement bij het Instituut voor Psychotrauma te Zaltbommel.

Het kogelwerende vest van een agent, dat een kogel van Mohammed B. tegenhield.

FOTO: UIT HET DOSSIER VAN MOHAMMED B.